

Apart Fotoreportage

De kinderen van Assad

Ze verloren vaders, moeders, broers, benen, armen, hoop en onschuld, deze 'children of the revolution'. De Nederlandse fotojournaliste **Marielle van Uitert** fotografeerde hen in het grensgebied tussen Libanon en Syrië, waar ze de burgeroorlog ging verslaan. Op gevaar van eigen leven.

'Op een bepaald moment werd ik uit een bus getrokken en in een bunker geduwd. Daar dwong een man - wellicht een rebel - me foto's te maken van de grens, waar tanks en sluipschutters stonden opgesteld. Enkele dagen voordien waren op die plek twee Libanese journalisten vermoord. Ik dacht de hele tijd: 'Ik wil niet dood!' Pas nadien heb ik me gerealiseerd dat het die man niets kon schelen als ik

zou worden neergeknald. Dan konden de rebellen zeggen: 'Zie je wel, Assad deinst er zelfs niet voor terug westerse journalisten af te maken.'

Behalve journalisten worden in Syrië ook kinderen ingezet als wapen en propagandamiddel. 'Bij manifestaties lopen ze

voorop, ze krijgen microfoons in de hand geduwd en zingen verzetsliederen om de massa op te hitsen', vertelt Van Uitert. In de ogen van de kinderen zag ze de Syrische revolutie weer spiegeld. 'Bijna allemaal hebben ze familie verloren. Het jongetje met de Spiderman-T-shirt zag zijn beide ouders omkomen en is gevlucht uit Syrië. Dat vluchten is trouwens niet zonder gevaar. De drieling op het zeteltje is in drie auto's de grens over gebracht. Een kwestie van risicospreiding. Het busje dat na het derde kind de grens overstak, werd geraakt door een raket.'

'En zo heeft elk kind uit Syrië zijn eigen, schrijnende verhaal. Sommigen hebben fysieke wonden, zoals het meisje uit Homs dat door een scherpschutter werd geraakt. Ik heb zelden iemand zo boos zien kijken als haar moeder. Maar kan je het haar kwalijk nemen, als je kind wordt beschoten?'

